

שבת דף מט

עוד ברייתא ודיון בקשר לחיבור בטומאה:

תנו רבנן: **מספורת של פרקים ואיזמל של רהיטני - חיבור לטומאה ואין חיבור להזאה.**
קושי: מה נפשך? אי חיבור הוא - אפילו להזאה נמי, אי לאו חיבור הוא - אפילו לטומאה נמי לא! -
תירוץ: אמר רבא: דבר תורה, בשעת מלאכה - חיבור בין לטומאה בין להזאה, ושלא בשעת מלאכה -
אינו חיבור לא לטומאה ולא להזאה. וגזרו רבנן על טומאה שלא בשעת מלאכה משום טומאה שבשעת
מלאכה, ועל הזאה שבשעת מלאכה - משום הזאה שלא בשעת מלאכה.

בזמן שהן לחין.

שאלה: איבעיא להו: לחין מחמת עצמן, או דילמא: לחין מחמת דבר אחר?
נסיון להכריע ממשנתנו: תא שמע: **לא בתכין ולא בזגים ולא במוכין ולא בעשבים בזמן שהן לחין.**

אי אמרת בשלמא לחין מחמת דבר אחר - שפיר,

אלא אי אמרת לחין מחמת עצמן -
מוכין לחין מחמת עצמן היכי משכחת לה?

דחייה: ממרטא דביני אטמי.

עוד נסיון להכריע: והא דתני רבי אושעיא: **טומנין בכסות יבשה ובפירות יבשין, אבל לא בכסות לחה ולא בפירות לחין.**

דחייה: כסות לחה מחמת עצמה היכי משכחת לה? - ממרטא דביני אטמי.

משנה. **טומנין בכסות, ובפירות, בכנפי יונה, ובנסרת של חרשים, ובנעורת של פשתן (דקה): רבי יהודה אוסר בדקה ומתיר בגסה.**

גמרא. אמר רבי ינאי: תפילין צריכין גוף נקי כאלישע בעל כנפים.

רבא אמר: שלא יישן בהן.

מאי היא? אביי אמר: שלא יפיח בהן.
ואמאי קרי ליה בעל כנפים? סיפור עם הרומאים

מאירי - תפילין צריך הנושאם להיותו נקי מעבירות ומהרהורים רעים עד שלא יתחלל שם שמים על ידו
להיותו רשע בצורת צדיק בברייתא אמרו לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא שלא תהא מתעטף בציצית
ומניח תפילין והולך ומרמה את הבריות ונמצאת נושא שם שמים לשקר

משנה.

שלחין	טומנים ומטלטלים
גיזי צמר	טומנים ואין מטלטלים

כיצד הוא עושה? נוטל את הכסוי והן נופלות.

רבי אלעזר בן עזריה אומר: קופה - מטה על צדה ונוטל, שמא יטול ואינו יכול להחזיר. וחכמים אומרים: נוטל ומחזיר.

שאלה: יתיב רבי יונתן בן עכניאי ורבי יונתן בן אלעזר, ויתיב רבי חנינא בר חמא, גבייהו, וקא מיבעיא להו:
שלחין של בעל הבית תנן, אבל של אומן, או דילמא של אומן תנן, וכל שכן של בעל הבית?
כיון דקפיד עלייהו - לא מטלטלין להו:

שתי תשובות:

אמר להו רבי יונתן בן אלעזר: **מסתברא, אבא שלחא הוה, ואמר: הביאו שלחין ונשב עליהן**
אמר להו רבי חנינא בר חמא: **אבא שלחא הוה, ואמר: הביאו שלחין ונשב עליהן**

קושי: מיתיבי: **נסרין של בעל הבית - מטלטלין אותן ושל אומן**

אין מטלטלין אותן, ואם חישוב לתת עליהן פת לאורחין - בין כך ובין כך מטלטלין.

תירוץ: שאני נסרים דקפיד עלייהו.

נסיון להכריע מברייטא: תא שמע: עורות, בין עבודין ובין שאין עבודין - מותר לטלטלן בשבת, לא אמרו עבודין - אלא לענין טומאה בלבד. מאי לאו: לא שנא של בעל הבית, ולא שנא של אומן! דחייה: לא, של בעל הבית.

קושי: אבל של אומן מאי - אין מטלטלין? אי הכי, הא דתני ולא אמרו עבודין אלא לענין טומאה בלבד, - לפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בשל בעל הבית, אבל בשל אומן - לא. תירוץ: כולה בבעל הבית קמיירי.
ענין זה מחלוקת תנאים: כתנאי: עורות של בעל הבית - מטלטלין אותן, ושל אומן - אין מטלטלין אותן. רבי יוסי אומר: אחד זה ואחד זה - מטלטלין אותן.

הדור יתבי וקמיבעיא להו: הא דתנן **אבות מלאכות ארבעים חסר** אחת כנגד מי?

1. אמר להו רבי חנינא בר חמא: כנגד עבודות המשכן.
2. אמר להו רבי יונתן ברבי אלעזר כך אמר רבי שמעון ברבי יוסי בן לקוניא: כנגד **מלאכה** **מלאכות ומלאכת** שבתורה - ארבעים חסר אחת.

חיזוק לדעה 1: תניא כמאן דאמר כנגד עבודות המשכן, דתניא: אין חייבין אלא על מלאכה שכיוצא בה היתה במשכן, הם זרעו - ואתם לא תזרעו, הם קצרו - ואתם לא תקצרו, הם העלו את הקרשים מקרקע לעגלה - ואתם לא תכניסו מרשות הרבים לרשות היחיד. הם הורידו את הקרשים מעגלה לקרקע - ואתם לא תוציאו מרשות היחיד לרשות הרבים, הם הוציאו מעגלה לעגלה - ואתם לא תוציאו מרשות היחיד לרשות היחיד.

מרשות היחיד לרשות היחיד, מאי קא עביד? - אביי ורבא דאמרי תרוויהו, ואיתימא רב אדא בר אהבה: מרשות היחיד לרשות היחיד דרך רשות הרבים.

מושגים

חיבור לעניין טומאה והזאה – בשעת מלאכה/שלא בשעת מלאכה
תפילין צריכים גוף נקי
אלישע בעל כנפיים
נסרים/שלחין של בעל הבית או של אומן
לט מלאכות כנגד מה?